

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12882>



IV AENC, tres anys més de pau social a canvi d'engrunes

- Actualitat - Comunicats -



Date de mise en ligne : dimecres 27 de juny de 2018

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Les organitzacions patronals CEOE i CEPYME han arribat a un preacord amb els sindicats CCOO i UGT per renovar un nou acord de negociació col·lectiva amb vigència fins el 2020. Aquests consensos marcaran les línies de negociació en les diferents revisions de convenis sectorials. Malauradament, són també la constatació de la continuïtat en unes polítiques de contenció del conflicte i lluita de les treballadores que s'han demostrat absolutament inútils per evitar la caiguda de drets i condicions laborals que estem patint com a classe.

Un cop més, s'accepten valors d'increment salarial sense garantia de poder adquisitiu. Amb enunciats ambigus i associant una part a criteris de productivitat, resultats econòmics sense definir o incorporant la criminalització del concepte 'absentisme injustificat'. No sent suficient això, es crea un observatori que emetrà un informe en 6 mesos sobre aquest punt, per realitzar proves pilot que el redueixin. Deu ser que no tenim prou amb els acomiadaments objectius per estar malalts que s'han anat facilitant en cada reforma, i ens cal més pressió i explotació afegida.

En relació a la desastrosa reforma laboral del 2012, en poques setmanes s'ha passat de la derogació al retoc d'alguns punts per, finalment, quedar en no res. La importantíssima garantia de la ultraactivitat dels convenis ha passat a ser només una quimera en el redactat d'aquest AENC: Diversos paràgrafs atorguen capacitat a qualsevol de les parts negociadores per fer valdre que quan una d'elles cregui que hi ha una situació de bloqueig el conveni passi directament a arbitratge. Ras i curt, es consolida el pitjor de la reforma.

La reducció de jornada quan l'empresa "estigui en dificultats per evitar acomiadaments" és també una forma de dir que es desitja adaptar les persones a les corbes de producció empresarial, traspasant els costos a fons públics estatals mitjançant l'afavoriment d'EROs temporals. D'altra banda, caldrà veure si 'instar' a un salari mínim de 1000Euros mensuals (només 150Euros per sobre de la previsió de SMI pel 2020) serà aplicat realment o només instat.

Llegir les gloses als editorials dels principals mitjans de comunicació ja hauria de ser prou indicatiu de què pensa el poder d'aquests acords, recordar que som l'estat de la UE amb major desigualtat social també podria oferir alguna pista del que aporta la pau social a la classe treballadora. Tampoc cal dedicar gaires esforços a observar la correlació entre volum d'hores de vaga i millores significatives.

No esperem res del sindicalisme de concertació. La CGT no es considera interpel·lada per aquests acords, és més, els farem front i seguirem apostant pels mètodes que realment funcionen per obtenir les úniques victòries reals que milloren les nostres condicions com a classe: la mobilització i la lluita col·lectiva.

Secretariat Permanent del Comitè Confederal de la CGT de Catalunya